

[Dohrmann]

været udvalgsbehandlet. I sidste øjeblik, efter at sagen faktisk var færdigbehandlet, blev der stillet nogle yderligere spørgsmål, simpelt hen med det ene formål at synke lovforslaget, fordi – sådan har jeg opfattet det – skatteministeren og hans parti, og også det radikale venstre, som har en stor del af skylden for det, ikke mente, at det sømmede sig, ikke kunne bære, at der blev vedtaget et lovforslag, som et andet parti havde fremsat. Det er kernen i denne sag. Nu har man igen lavet et forlig om, at skatteministeren skal se med velvilje på det til efteråret osv. Hvad er det for noget bavl? Hvis man mener, at idrætsorganisationerne skal have penge, og at statskassen ikke skal have de ca. 6 mill. kr., så rejser man sig op, og så stemmer man ja til lovforslaget. Alt det gamle pjat med, at man skal tage hensyn til, hvem der har fremsat et forslag osv., det sømmer sig ikke for folkettingen.

Kjeld Andersen (KF):

Jeg skal ikke blande mig ret meget i den megen snak om forlig eller ikke forlig, men blot i den forbindelse minde om, at det forlig, man taler om – idet man ikke kan blive enige om, hvorvidt det er brudt eller består – det er det konservative folkeparti ikke deltager i. Vi har det samme standpunkt til tipsloven i dag, som vi havde, da det omtalte forlig blev indgået.

Også jeg er ked af, at denne sag i alt for høj grad er blevet gjort til en partipolitisk sag. Det gavner bestemt ikke dansk idræt, og jeg synes ikke, den måde, man har tacklet denne sag på, lover godt for den fremtidige idrætsdebat mellem idrættens organisationer og politikerne, som jeg ved i hvert fald socialdemokratiet ved hr. Robert Pedersen også meget gerne ser.

Det fremgår af betænkningen og er også sagt mange steder, at ministeren har lovet udvalget og idrættens organisationer velvilligt at overveje at gøre de 19 pct. permanente. Hertil vil jeg blot sige, at når man har denne velvilje, så kunne man nøjagtig lige så godt vedtage dette forslag, der netop gør de 19 pct. permanente, fremfor at vente til efteråret og bringe folkettingen i den situation, at vi så skal til at fremsætte og behandle et lovforslag med tilbagevirkende kraft. Det eneste, man altså har fået ud af det, er, at man har

gjort det til en partisag, og man har i allerhøjeste grad skabt dårlige forudsætninger for idræts- og fritidsorganisationernes budgettering for det kommende år.

Der står i betænkningen, at udvalget har modtaget mundtlige henvendelser fra Dansk Ungdoms Fællesråd og Idrættens Fællesråd. Jeg kan bekræfte, at det har skatte- og afgiftsudvalget gjort. Jeg vil godt sige til de medlemmer, der ikke sidder i skatte- og afgiftsudvalget – uden i øvrigt at skulle bryde reglen om ikke at referere fra udvalg – at jeg finder den henvendelse, der kom fra Dansk Ungdoms Fællesråd og Idrættens Fællesråd, i allerhøjeste grad påfaldende, og skal jeg bedømme det, der kom ud af den henvendelse, så tror jeg, jeg tør sige, at det var vist ikke lige det, der kom frem fra disse repræsentanter, som man havde bedt dem om at komme ind og fortælle.

Endelig vil jeg sige, at jeg personlig, der har deltaget i en række møder landet over med en af socialdemokratiets idrætsordførere, hr. Robert Pedersen, meget nøje vil følge – og jeg ved, at også andre er interesserede i det – hvorledes netop hr. Robert Pedersen vil stemme, når dette lovforslag om lidt skal til afstemning.

Bollmann (CD):

Hvis nogen vil beskyldte tinget for manglende sans for proportioner i anledning af den overophedede debat, der har fundet sted om dette forslag, har de nok ikke helt uret. Skylden herfor må uden tvivl være de seneste 14 dages meget høje temperaturer her i huset.

Nu er der jo afgivet tillægsbetænkning, og det fremgår heraf, at ministeren positivt og hurtigt vil overveje en ændring af reglerne henimod en permanent afgift på 19 pct. Samtidig vil man overveje andre ændringer, f. eks. vedrørende fordeling af midlerne mellem idrætsformål og andre formål.

Jeg synes, det skal siges til ministerens ros, at han til det sidste i hvert fald har forsøgt at samle hele udvalget om en fælles holdning. Det er desværre ikke lykkedes, og baggrunden herfor er klar, nemlig at både forslagsstillerne og regeringen har ønsket at stå som idrættens sande venner.

CDs opfattelse er den, at tipsmidlerne i princippet bør tilfalde idrætten, og at andre